

ادبیات تولید در ایران به قلم مرتضی سلطانی

مرتضی سلطانی بنیان‌گذار و رئیس هیات مدیره گروه صنعتی پژوهشی زر (زرماکارون)

یکی از موضوعات بسیار مهم در تولید کشور ضرورت یادگیری ادبیات تولید برای تداوم امر تولید پایدار و ثمردهی مناسب این مساله حیاتی در اقتصاد کشور است.

اینکه تولیدکننده ایرانی بداند وجود چالش در امر تولید موضوعی عمومی است و در هر جای دنیا بخشی تفکیک‌ناپذیر از پروسه تولید محسوب می‌شود به اندازه‌ای اهمیت دارد که می‌تواند بسیاری از فاکتورهای فرهنگ تولید را در کشور تحت تاثیر خود قرار دهد.

آنچه امروز در کشور ما تحت عناوین مختلف مانند حمایت مالیاتی و بیمه‌ای و ... از برخی تولیدکنندگان به گوش می‌رسد ناشی از همین مساله است که تولیدکننده با ادبیات تولید بیگانه است و حرکت چرخ تولید را منوط به حذف مشکلات از مسیر توسط دولت‌ها می‌بیند و این در حالی است که تولید در همه جای دنیا با مشکلاتی روبه‌رو است و شدت و ضعف آن و نوع مشکلات در کشورهای مختلف متفاوت است؛ بنابراین

تولیدکننده باید بداند وقتی وارد این مقوله میشود با مشکلات زیادی روبه‌رو خواهد بود و باید آماده رویارویی با این مسائل باشد و به دنبال حل مشکلات از درون بنگاه باشد.

برای این منظور کار تیمی در کنار برنامه‌های توسعه‌محور و متناسب با ادبیات تولید، سه سرتیتری هستند که هر تولیدکننده برای عبور از هر چالشی باید در نظر داشته باشد و این متفاوت از مقاومت تولیدکننده در برابر پرداخت مالیات و بیمه و موضوعات دیگری است که در همه جای دنیا حق دولت و نیروی کار برای تامین درآمد کشور و رفاه آتی کارکنان محسوب میشود.

البته قوانین دست و پاگیری در گذشته وجود داشته و امروزه با آگاهی مسوولان و افزایش قدرت شناسایی و تسهیل این محدودیت‌ها و کاهش بوروکراسی موجود قابل رفع بوده و میتواند به بهبود اوضاع پیش پای تولیدکنندگان منجر شود و برای این منظور انتظار میرود هر روز این موانع که مشکلات اصلی تولید هستند برطرف شوند.

در این رابطه پیشنهاد همیشگی ما گفتمان مشترک دولت و بخش خصوصی بر سر یک میز برای یافتن راهکارهای مشترک ملی است.

زمانی که بخش خصوصی با مسوولان دولتی بر سر یک میز وارد مذاکره میشوند مطرح کردن موضوعات بنگاهی - به جای مسائل ملی - به بیراهه رفتن مذاکره محسوب میشود و بسیار اهمیت دارد که به جای شکایت‌ها و اعتراض‌های بنگاهی که عملاً بخش خصوصی را به نتیجه نخواهد رساند، نگاه ملی به مشکلات و موضوعات داشته باشیم.

این مساله بسیار اهمیت دارد که در هر مذاکره‌ای بخش خصوصی نماینده صنعت و مسوول دولتی طرف مذاکره نیز نماینده ملت محسوب میشود و لذا باید موضوعات به صورت ملی مورد واکاوی قرار بگیرند و طبعاً مسوول نیز از نگاه ملی به مشکلات و مسائل دقت خواهد کرد و دلیل اینکه مسوولان، بخش خصوصی را جدی نمی‌گیرند، همین نگاه بنگاهی بخش خصوصی در مذاکرات با مسوولان دولتی است.

در این زمینه نیز تشکلهای صنعتی، اتاق بازرگانی و سایر نهادها میتوانند برای حمایت از تولید، برنامه‌ریزی برای توسعه تولید و صادرات، نقش برجسته‌ای داشته باشند و دولت را در تدوین استراتژی‌های بهتر همراهی کنند و هر جا این تعامل بیشتر بوده راهکارهای مناسب‌تری برای توسعه تولید و تجارت در پیش گرفته شده است.